

Нищук Євген Миколайович

Матеріал з Вікіпедії — вільної енциклопедії.

Євге́н Микола́йович Нищу́к (29 грудня 1972, Івано-Франківськ) — український актор театру, кіно та дубляжу. Народний артист України (2015). Міністр культури України з 27 лютого до 2 грудня 2014 року та з 14 квітня 2016 року до 29 серпня 2019 року.

Зміст

Біографія

Ролі та вистави

Фільмографія

Дублювання та озвучення українською

Дублювання та озвучення російською

Суспільна і політична діяльність

Майдани 2004 та 2013—2014

Вибори до Верховної Ради України (2007)

На посаді міністра культури (2014)

На посаді міністра культури (з 2016)

Після міністерства

Критика

Родина

Нагороди

Див. також

Примітки

Посилання

Біографія

Народився 29 грудня 1972 року у місті Івано-Франківську.

У 1995 році закінчив Київський національний університет театру, кіно і телебачення імені Івана Карпенка-Карого (майстерня народної артистки України Валентини Зимньої).

Євген Миколайович Нищук

Євген Нищук у 2016

15-й Міністр культури України

14 квітня 2016 — 29 серпня 2019

Прем'єр-міністр	Володимир Гройсман
Попередник	В'ячеслав Кириленко
Наступник	Володимир Бородянський

13-й Міністр культури України

27 лютого 2014 — 2 грудня 2014

Президент	Олександр Турчинов <div>(в.о.)</div> Петро Порошенко
Прем'єр-міністр	Арсеній Яценюк
Попередник	Леонід Новохатько
Наступник	В'ячеслав Кириленко
Народився	29 грудня 1972 <div>(48 років)</div> Івано-Франківськ , нині Україна
Відомий як	актор , політик , актор театру
Громадянство	 Україна
Національність	українець

Актор Київської академічної майстерні театрального мистецтва «Сузір'я».

27 лютого 2014 року після Революції Гідності призначений Міністром культури України у першому Уряді Арсенія Яценюка.

З 20 січня 2015 року — актор Національного академічного драматичного театру імені Івана Франка.^[1]

14 квітня 2016 року Верховна Рада України призначила новий склад Кабінету Міністрів України (уряд Гройсмана), у складі якого Євген Нищук обійняв посаду міністра культури України^[2].

Ролі та вистави

- Орфей («Орфей» Жана Кокто), Ательє 16
- Микола Вінграновський («Заповітне» за поезіями Миколи Вінграновського), театр-поезії «Мушля».
- Сергій Єсенін («Мне тесно в имени своем...» за Тетяною Іващенко), Київська академічна майстерня театрального мистецтва «Сузір'я»
- Реймон Ассо («Ассо та Піаф» за Олегом Миколайчуком-Низовцем), Київська академічна майстерня театрального мистецтва «Сузір'я»
- В'язень честі (моновистава «Момент кохання» за Володимиром Винниченком), Національний академічний драматичний театр імені Івана Франка
- Тарас Шевченко («Тарас. Слова» за Богданом Стельмахом), Черкаський академічний обласний український музично-драматичний театр імені Т. Г. Шевченка
- Олекса Довбуш (гуцульська міфо-опера «Оле!»)
- Павло Тичина (моноспектакль «Сріблясті голуби у небесах»), Літературно-меморіальний музей-квартира П. Г. Тичини
- Микола Вінграновський («Прекрасний звір у серці» за віршами Миколи Вінграновського), Київська академічна майстерня театрального мистецтва «Сузір'я»
- Ерік XIV, король Швеції («Ерік XIV» за Августом Стрінбергом), Національний академічний драматичний театр імені Івана Франка
- Фігаро («Весілля Фігаро»), Національний академічний драматичний театр імені Івана Франка
- Роберт Локамп («Три товариші»), Національний академічний драматичний театр імені Івана Франка

Освіта

Київський національний університет театру, кіно і телебачення імені Івана Карпенка-Карого

Політична партія Народний фронт

Нагороди

Підпис

• **Висловлювання** (https://uk.wikiquote.org/wiki/%D0%9D%D0%B8%D1%89%D1%83%D0%BA_%D0%84%D0%B2%D0%B3%D0%B5%D0%BD_%D0%9C%D0%B8%D0%BA%D0%BE%D0%BB%D0%B0%D0%B9%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87?uselang=uk) у Вікіцитатах

Медіафайли (https://commons.wikimedia.org/wiki/Category:Yevhen_Nyshchuk?uselang=uk) у Вікісховищі

Фільмографія

- Ізгой (1991)
- Очікуючи вантаж на рейді Фучжоу біля пагоди (1993)
- Острів любові (1995)
- Прощання з Каїром (2002)
- Братство (2004)
- Залізна сотня (2004)
- Владика Андрей (2008)
- Серце миру (2008)
- Диво (2009)
- Кіборги (2017) — *військовий капелан*
- Таємний щоденник Симона Петлюри (2018) — *Володимир Винниченко*
- Крути 1918 (2018) — *батько Піпського*
- Тільки диво (2019) — *Нік*

Дублювання та озвучення українською

[↓ Показувати повністю](#)

- Район Беверлі-Хіллз — (багатоголосе закадрове озвучення студії «1+1»)
- Привіт, Доллі! — (багатоголосе закадрове озвучення студії «1+1»)
- Таємнича річка — (багатоголосе закадрове озвучення студії «1+1»)
- П'ятеро дітей і чаклунство — (багатоголосе закадрове озвучення студії «1+1»)
- Володар перснів: Повернення короля — (багатоголосе закадрове озвучення студії «1+1»)
- Олександр — (багатоголосе закадрове озвучення студії «1+1»)
- Факір — (багатоголосе закадрове озвучення студії «1+1»)
- Школа супергероїв — (багатоголосе закадрове озвучення студії «1+1»)
- Гаррі Поттер і таємна кімната — (багатоголосе закадрове озвучення студії «1+1»)
- Іншопланетянин — всі чоловічі ролі (двоголосе закадрове озвучення студії «1+1»)
- Водійські права — всі чоловічі ролі (двоголосе закадрове озвучення студії «1+1»)
- Фокус-покус — всі чоловічі ролі (двоголосе закадрове озвучення студії «1+1»)
- Уроки виживання — всі чоловічі ролі (двоголосе закадрове озвучення студії «1+1»)
- Лукас — всі чоловічі ролі (двоголосе закадрове озвучення студії «1+1»)
- Брудні танці 2 — всі чоловічі ролі (двоголосе закадрове озвучення студії «1+1»)
- Надприродне — всі чоловічі ролі (двоголосе закадрове озвучення студії «1+1»)
- Аладдін — (багатоголосе закадрове озвучення студії «Контакт» на замовлення телеканалу «1+1»)
- Ренегат — (дубляж телекомпанії «ICTV»)
- Ескадрилья «Лафайєт» — (дубляж студії «Пілот» на замовлення телекомпанії «Інтер»)
- Гонка — (дубляж студії «Постмодерн»)

Дублювання та озвучення російською

- Пригоди бравого вояка Швейка — (російський дубляж студії «Tretyakoff Production»)

Суспільна і політична діяльність

Окрім успіху в театрі та кіно, Євген є постійним ведучим мистецьких заходів, що проводяться у Київській академічній майстерні театрального мистецтва «Сузір'я» та ініціатором-ведучим багатьох фестивалів, концертів, державних заходів за участю перших осіб держави.

Євген Нищук разом з першими особами держави представляв Україну в Днях культури України в Грузії, Азербайджані, Казахстані, Німеччині, Польщі та інших.

Нищук на Євромайдані 24 листопада 2013

Актор зробив внесок у Міжнародне визнання країнами світу Голодомору в Україні, як злочину перед людством, об'їхавши з мистецьким проектом «Панахида по Голодомору» країнами Європи — Ізраїль, Голландія, Велика Британія, Чехія, Словаччина, Польща, Франція, за що був нагороджений подякою Президента та Міністерства культури та туризму України.

Євгена Нищука вітають 29 грудня 2013 на Євромайдані з днем народження

Майдани 2004 та 2013—2014

Під час Помаранчевої революції його дехто називав «голосом Майдану» оскільки був рупором Помаранчевого Майдану^[3]. Він же став модератором на сцені Євромайдану 2013—2014 року, куди його запросив Юрій Луценко. За його словами, 9 років (з 2004 до 2013) не брав участі у мітингах^[4].

Я чекав, коли народ збереться не за гроші і не заради того, щоб відстояти пару годин. Дочекався.

Вибори до Верховної Ради України (2007)

На позачергових виборах до Верховної Ради України 2007 року був № 205 у блоці «Наша Україна — Народна самооборона»^[5]. До Верховної Ради не потрапив.

На посаді міністра культури (2014)

27 лютого 2014 призначений міністром культури України. Перебуваючи на посаді досяг домовленостей про включення України до проекту «Креативна Європа»^{[6][7]}, ініціював програми «Взаєморозуміння» та «Донкульт», спрямовані на культурну інтеграцію східних регіонів^{[6][8][9]}, спільно з громадськістю виробив план стратегії розвитку культури^[10]

(згодом відкинутий В. Кириленком^[11]), ініціював заборону в'їзду на територію України російським артистам, що висловлювались у підтримку російської агресії^{[6][12]} («чорний список» із першими 14 прізвищами з'явився натомість лише влітку 2015), ініціював конкурс на найкращий проект меморіалу «Небесній сотні»^[13], який згодом був проведений під назвою «Територія гідності»^[14].

Звільнений 2 грудня 2014 року у зв'язку з формуванням нового уряду новообраною Верховною Радою 8-го скликання.

У 2014—2015 рр. — член Конкурсної комісії, до повноважень якої входить висунення кандидатур на посаду директора Національного антикорупційного бюро України. Призначений за квотою ВРУ.

У 2015 році був членом конкурсної комісії з відбору кандидатів на зайняття адміністративних посад у Спеціалізованій антикорупційній прокуратурі (за квотою Верховної Ради України)^[15].

На посаді міністра культури (з 2016)

У звіті за перші 100 днів роботи міністерства відзначалося такі кроки, як створення «Українського інституту книги», підготовка проекту Закону України «Про Український культурний фонд» та оновлення процедури розподілу конфіскованих культурних цінностей за участю музейних, архівних та бібліотечних установ, а також реорганізація деяких дорадчих органів міністерства^[16], зокрема Координаційної ради з питань застосування української мови в усіх сферах суспільного життя України, що брала участь у підготовці Законопроекту № 5670 «Про державну мову»^[17].

Разом з тим міністерство відмовилось від таких дорадчих органів, як Всеукраїнська рада директорів початкових спеціалізованих мистецьких навчальних закладів (шкіл естетичного виховання) та Рада ректорів (директорів) вищих навчальних закладів культури і мистецтв України, запровадивши замість них «Раду з питань культурно-мистецької освіти Міністерства культури України»^[18], що викликало обурення останніх^[19]. Критично були сприйняті мистецькою громадськістю і плани щодо реформування початкової мистецької освіти, розроблені цим дорадчим органом.

22 листопада 2016 року заявив, що населення південних та східних регіонів України через недостатню «українськість» генів не може сприймати українську культуру^{[20][21]}, але через кілька днів вибачився за свої слова.

На обкладинці газети
«Культура і життя», 30 травня
2014

На обкладинці газети
«Культура і життя», 28
листопада 2014

У січні 2017 року Є. Нищук виступив з ініціативою щодо перепрофілювання трьох наукових установ міністерства на культурно-просвітницькі центри. Ця ініціатива стосувалася таких установ: Український центр культурних досліджень, Національний центр театрального мистецтва імені Леся Курбаса та Науково-дослідний інститут пам'яткоохоронних досліджень, і була пов'язана із зобов'язаннями Мінкультури в рамках Угоди про асоціацію з ЄС в контексті модернізації управління, осучаснення фінансових можливостей і підвищення ефективності роботи установ, що перебувають у сфері підпорядкування відомства, переходом до проектного фінансування наукової діяльності в сфері культури та змінами до бюджетного кодексу України^[22]. Ці ініціативи були розцінені представниками цих інституцій як «протиправні та некомпетентні»^{[23][24][25]} 17 березня Є. Нищук було внесено припис про порушення антикорупційного законодавства в міністерстві культури^[26].

Протягом 2014—2019 рр. висловлював активну підтримку ув'язненого у РФ українського режисера Олега Сенцова^[27]. У червні 2018 року записав відеозвернення на підтримку політв'язня.

24 квітня 2019 року Національна спілка журналістів України за перешкоджання реформуванню видань «Українська культура», «Музика», «Культура і життя» та «Кримська світлиця» включила Міністра культури України Євгена Нищука до антирейтингу «Ворогів реформування преси».^[28]

У листопаді 2019 став ініціатором започаткування проєкту (http://mincult.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=245437532&cat_id=244913751) «Гіркий полин. Чорна тінь 1932—1933» (<https://www.youtube.com/playlist?list=PLcXqno6czopNZKYsyTpERtjxOpKzob3e2>), що створюється спільно з Національним Музеєм «Меморіал жертв Голодомору». Проєкт являє собою цикл унікальних історій людей, які були свідками страшного злочину проти українського народу — Голодомору 1932—1933 рр.

Кандидат у народні депутати від партії «Українська Стратегія Гройсмана» на парламентських виборах 2019 року, № 5 у списку.^{[29][30]}, проте до парламенту не потрапив.

Після міністерства

Після відходу з посади міністра Є. Нищук продовжує працювати в театрі імені І. Франка актором, грає вистави^{[31][32]}

Критика

В листопаді 2016 року в ефірі програми «Свобода слова» на каналі ICTV Євген Нищук заявив про генетичну неповноцінність мешканців сходу та півдня України, що викликало обурення користувачів соцмереж^{[33][34]}. Згодом він вибачився за свої слова, але йти у відставку відмовився та звинуватив російську пропаганду у розкручуванні скандалу довкола нього^{[35][36]}.

За часів другого терміну Є. Нищука на посаді міністра культури України значного резонансу набуло протиправне отримання дозволів на забудову на землях пам'яткоохоронного призначення. Тільки в Києві пройшло з десятків протестів, пов'язаних із забудовами в історичному центрі міста. Серед іншого, чиновники мінкульту фігурують у справі Гримчака.^[37]

3. Євген Нищук на підмостках революції (http://www.kim.ukma.kiev.ua/show_content.php?id=57)
4. Ведущий евромайдана: «В этот раз Ющенко никто не приглашал» // Інтерв'ю газеті «Вести» 25 листопада 2013 (<http://vesti.ua/kyiv/26366-golos-majdana-niwuk-v-jetot-raz-juwenko-nikto-ne-priglashal>)
5. Позачергові вибори народних депутатів України 30 вересня 2007 року на сайті Центральної виборчої комісії України (<http://www.cvk.gov.ua/pls/vnd2007/w6p001>)
6. Міністр культури Євген Нищук: Терористи з'являлися в музеях із питаннями: «А де ваш Реріх?» (<http://glavcom.ua/articles/23804.html>)
7. Світлана Фоменко. Кому допоможе Креативна Європа (<http://life.pravda.com.ua/columns/2015/11/18/203409/>)// Українська правда, 11.18.2015
8. Національний форум «Донкульт — мистецькі надра» презентує мистецтво Донбасу (http://www.kmu.gov.ua/control/publish/article?art_id=247717766) // Урядовий портал
9. Мінкульт виділив 2 мільйони на взаєморозуміння (http://www.ukrinform.ua/rubric-culture/1694096-minkult_vidiliv_2_milyoni_na_vzae_morozuminnya_1962324.html) Архівовано (https://web.archive.org/web/20151222114315/http://www.ukrinform.ua/rubric-culture/1694096-minkult_vidiliv_2_milyoni_na_vzae_morozuminnya_1962324.html) 22 грудень 2015 у [Wayback Machine](#). // [Укрінформ](#)
0. Нищук презентує культурну стратегію розвитку до 2025 року (http://espreso.tv/news/2014/11/06/nyschuk_prezentuye_kulturnu_stratehiyu_rozvytku_do_2025_roku) // [espreso.tv](#)
1. Аналіз Стратегії розвитку української культури (<https://web.archive.org/web/20151222075225/http://www.rpr.org.ua/ua/blank/culture-strategy-analysis>). Архів оригіналу (<http://www.rpr.org.ua/ua/blank/culture-strategy-analysis>) за 22 грудень 2015. Процитовано 14 грудень 2015.
2. До Мінкульту вже надійшло доручення заборонити показ фільмів з Пореченковим — Нищук (<http://www.unian.ua/society/1003636-do-minkultu-vje-nadiyshlo-doruchennya-zaboroniti-pokaz-filmiv-z-porechenkovim-nischuk.html>)
3. У квітні стартує конкурс на кращий проект меморіалу «Небесній сотні» (http://espreso.tv/news/2014/03/28/u_kvitni_startuye_konkurs_na_kraschyy_proekt_memorialu_nebesniy_sotni.)
4. Сайт конкурсу (<http://terradignitas.kga.gov.ua/pro-konkurs/grafik-konkursu>)
5. Рада призначила 7 членів комісії з відбору кандидатів до антикорупційної прокуратури / Радіо Свобода, 17.09.2015 (<http://www.radiosvoboda.org/content/news/27253977.html>)
6. 100 днів роботи Міністерства культури України: Уряд реальних дій (http://mincult.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=245116614&cat_id=244895180)
7. Новий мовний законопроект (№ 5670): мовні інспектори та субтитри в театрах (<http://language-policy.info/2017/01/novyj-movnyj-zakonoprojekt-5670-movni-inspektory-ta-subtytry-v-teatrakh/>)
8. Наказ від 3 червня 2016 року N 394 Про визнання такими, що втратили чинність, деяких наказів (<http://document.ua/pro-viznannja-takimi-sho-vtratile-chinnist-dejakih-nakaziv-doc277767.html>)
9. Керівники мистецьких освітніх закладів закликають міністра культури Є.Нищука дослухатися до фахівців (http://music-ukr.blogspot.com/2017/02/blog-post_24.html)
0. Міністр культури Нищук заявив про проблеми з генетикою у жителів Донбасу та Запоріжжя (<http://ukranews.com/ua/news/461639-ministr-kultury-nyshhuk-zayavyv-pro-problemy-z-genetykoju-u-zhyteliv-donbasu-ta-zaporizhzhya>). [ukranews.com](#). [Українські новини](#). 2016-11-23.
1. Министр культуры Нищук заявил о проблемах с генетикой у жителей Донбасса и

Запорожжя (<http://strana.ua/news/41788-ministr-kultury-ukrainy-evgenij-nishuk-skazal-o-zavezennyh-zhitelyah-donbassa.html>). *strana.ua*. 2016-11-22.

2. Є. Нищук. Центру ім. Леся Курбаса загрожують амбіції його керівників (<https://web.archive.org/web/20170129015211/http://cultprostir.ua/ru/blog-entry/ministr-kulturi-predstaviv-svoyu-pozyciyu-schodo-skandalu-navkolo-centru>). Архів оригіналу (<http://cultprostir.ua/ru/blog-entry/ministr-kulturi-predstaviv-svoyu-pozyciyu-schodo-skandalu-navkolo-centru>) за 29 січня 2017. Процитовано 9 березня 2017.
3. Максим Левада Про заяву міністра Нищука (<http://prostir.museum.ua/post/38667>)
4. ПРЕС-РЕЛІЗ. Мінкульт намагається ліквідувати центр Курбаса (http://www.kurbas.org.ua/kurbas_pess_relise.html)
5. Центр Курбаса: анатолмія скандалу (<http://museum-ukraine.org.ua/?p=9744>)^[недоступне посилання з липня 2019]
6. НАЗК: Внесено припис Міністру Нищуку про порушення антикорупційного законодавства в його відомстві (<https://nazk.gov.ua/news/nazk-vneseno-prypys-ministru-nyschuku-pro-porushennya-antikorupciynogo-zakonodavstva-v-yogo>) Архівовано (<https://web.archive.org/web/20170317212850/https://nazk.gov.ua/news/nazk-vneseno-prypys-ministru-nyschuku-pro-porushennya-antikorupciynogo-zakonodavstva-v-yogo>) 17 березня 2017 у *Wayback Machine*. // Національне агенство з питань запобігання корупції
7. Sentsov 82 (<https://www.youtube.com/watch?v=NAaRg-EOFJc>). *YouTube*. Free Sentsov. 13 червня 2018. Процитовано 4 червня 2021.
8. Гройсман, Омелян та Смілянський очолили Антирейтинг «Ворогів реформування преси», — НСЖУ (ОНОВЛЕНО (<http://nsju.org/index.php/article/view/7881>))
9. Гройсман очолив список партії «Українська стратегія» на виборах до Ради, в п'ятірці — ще три міністри (<https://ua.112.ua/polityka/hroisman-ocholyv-spysok-partii-ukrainska-stratehiia-na-vyborakh-v-radu-v-piatirtsi-shche-try-ministry-495097.html>) *112.ua* (07.06.2019)
0. Центральна виборча комісія (<https://www.cvk.gov.ua/pls/vnd2019/wp407pt001f01=919pf7201=17529>)
1. Народний артист України Євген Нищук завітає до Херсона - Перший регіональний (<https://firstregion.com.ua/novyny-hersonshhyny/narodnyj-artyst-ukrayiny-yevgen-nyshhuk-zavitaye-do-hersona/>), *firstregion.com.ua* (Перевірено 16 лютого 2020)
2. Головний драматичний театр країни святкує 100-річчя - Главком (<https://glavcom.ua/country/culture/golovniy-dramatichniy-teatr-krajini-svyatkuje-100-richchya-655625.html>), *glavcom.ua* (Перевірено 16 лютого 2020)
3. «Прірва свідомості»: Нищук заявив, що на півдні та сході України немає генетики (https://espresso.tv/news/2016/11/23/ukrayinciv_oburyly_slova_nyschuka_pro_quotzavezenu_genetyk_uquot_pivdnya_ta_skhodu)
4. #зашквар_нищука. Міністр культури збурич соцмережі висловлюванням про генетику на Донбасі (<https://life.pravda.com.ua/culture/2016/11/23/220389/>)
5. Нищук вибачився за заяву про «генетику» Донбасу (<https://www.bbc.com/ukrainian/news-38081004>)
6. Нищук звинуватив російську пропаганду у розкручуванні скандалу довкола нього (https://zaxid.net/nishhuk_zvinuvativ_rosiysku_propagandu_u_rozkruchuvanni_skanadlu_dovkola_nogo)
7. https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/b/b4/Culture_and_life%2C_34-35-2019.pdf
8. У міністра культури померла дружина Оксана Батько-Нищук (<http://ukranews.com/ua/new>)

[s/453283-u-ministra-kultury-pomerla-druzhyna-oksana-batko-nyshhuk](http://ukranews.com/s/453283-u-ministra-kultury-pomerla-druzhyna-oksana-batko-nyshhuk)). *ukranews.com*.

Українські новини. 2016-10-07.

9. Померла дружина міністра культури. (http://24tv.ua/pomerla_druzhina_ministra_kulturi_n734845)
0. У столичному театрі попрощалися з артисткою Оксаною Батько-Нищук (<http://ukranews.com/ua/news/453771-u-stolychnomu-teatri-poproshhalysya-z-artystkoju-oksanoju-batko-nyshhuk>). *ukranews.com*. Українські новини. 2016-10-10.
1. Сьогодні поховали дружину прикарпатського міністра Євгена Нищука (фото) (<http://pravda.if.ua/news-107565.html>).
2. Указ Президента України від 23 серпня 2005 року № 1193/2005 «Про відзначення державними нагородами України з нагоди 14-ї річниці незалежності України» (<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1193/2005>)
3. Указ Президента України від 27 березня 2015 року № 181/2015 «Про відзначення державними нагородами України працівників Національного академічного драматичного театру імені Івана Франка, м.Київ» (<http://www.president.gov.ua/documents/1812015-18695>)
4. Указ Президента України від 4 травня 2019 року № 188/2019 «Про відзначення державними нагородами України» (<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/188/2019>)

Посилання

- Є. М. Нищук на сайті «Кино-Театр.ru» (<http://www.kino-teatr.ru/kino/acter/m/post/259231/bio/>) (рос.)
- Україна в III тисячолітті 2009 — Нищук Євген Миколайович (<https://web.archive.org/web/20131231000516/http://www.who-is-who.ua/main/bookmaket/ukrinvest2009/3/50.html>)
- Євген Нищук у арт-проєкті та книзі Мистецтво Майдану, ст. 13. Електронна копія книги: Мусієнко Н. Мистецтво Майдану. К.:2015 (http://mari.kiev.ua/sites/default/files/inline-images/pdfs/Moussienko_MAIDAN_ART.pdf)
- Євген Нищук став Міністром культури України (<https://web.archive.org/web/20140311002726/http://artnews.in.ua/news/ukraine/1691-mnstrom-kulturi-stav-golos-maydanu-yevgen-nischuk.html>) (укр.)

Попередник:

Леонід
Новохатько

Попередник:

В'ячеслав
Кириленко

**Міністр
культури
України**

27 лютого 2014

—

2 грудня 2014

14 квітня 2016

—

29 серпня 2019

Наступник:

В'ячеслав
Кириленко

Наступник:

Володимир
Бородянський

Уряд Володимира Гройсмана

Прем'єр-міністр України

Володимир Гройсман

Перший віцепрем'єр-міністр	<u>Степан Кубів</u>
Віцепрем'єр-міністри	<u>Геннадій Зубко</u> · <u>В'ячеслав Кириленко</u> · <u>Володимир Кістіон</u> · <u>Іванна Климпуш-Цинцадзе</u> · <u>Павло Розенко</u>
Міністри	<u>Арсен Аваков</u> · <u>Лілія Гриневич</u> · <u>Олександр Данилюк</u> · <u>Ігор Жданов</u> · <u>Геннадій Зубко</u> · <u>Павло Клімкін</u> · <u>Степан Кубів</u> · <u>Ольга Трофімцева (в. о.)</u> · <u>Оксана Маркарова</u> · <u>Максим Мартинюк (в. о.)</u> · <u>Євген Нищук</u> · <u>Ігор Насалик</u> · <u>Володимир Омелян</u> · <u>Олександра Павленко (в. о.)</u> · <u>Павло Петренко</u> · <u>Степан Полторак</u> · <u>Андрій Рева</u> · <u>Олександр Саєнко</u> · <u>Остап Семерак</u> · <u>Юрій Стець</u> · <u>Уляна Супрун (в. о.)</u> · <u>Ірина Фріз</u> · <u>Вадим Черниш</u>

Перший уряд Арсенія Яценюка

Прем'єр-міністр України	<u>Арсеній Яценюк</u>
Перший віце-прем'єр-міністр	<u>Віталій Ярема</u>
Віце-прем'єр-міністри	<u>Володимир Гройсман</u> · <u>Олександр Сич</u>
Міністри	<u>Арсен Аваков</u> · <u>Максим Бурбак</u> · <u>Дмитро Булатов</u> · <u>Валерій Гелетей</u> · <u>Володимир Гройсман</u> · <u>Людмила Денісова</u> · <u>Андрій Дешиця (в. о.)</u> · <u>Сергій Квіт</u> · <u>Павло Клімкін</u> · <u>Михайло Коваль (в. о.)</u> · <u>Андрій Мохник</u> · <u>Олег Мусій</u> · <u>Євген Нищук</u> · <u>Павло Петренко</u> · <u>Степан Полторак</u> · <u>Юрій Продан</u> · <u>Остап Семерак</u> · <u>Ігор Тенюх (в. о.)</u> · <u>Ігор Швайка</u> · <u>Павло Шеремета</u> · <u>Олександр Шлапак</u>

Міністри культури України

Лариса Хоролець (1991—1992) · Іван Дзюба (1992—1994) · Дмитро Остапенко (1995—1999) · Юрій Богуцький (1999) · Богдан Ступка (1999—2001) · Юрій Богуцький (2001—2005) · Оксана Білозір (2005) · Ігор Ліховий (2005—2006) · Юрій Богуцький (2006—2007) · Василь Вовкун (2007—2010) · Михайло Кулиняк (2010—2012) · Леонід Новохатько (2013—2014) · Євген Нищук (2014) · В'ячеслав Кириленко (2014—2016) · Євген Нищук (2016—2019) · Володимир Бородянський (2019—2020) · Олександр Ткаченко (2020—...)

У соціальних мережах	Facebook (https://www.facebook.com/ievgen.nyshchuk)
Тематичні сайти	Internet Movie Database (https://www.imdb.com/name/nm5593122/) · Kino-teatr.ua (http://kino-teatr.ua/uk/main/person/person_id/16678.php) · ČSFD (https://www.csfd.cz/tvurce/428320/)

Отримано з https://uk.wikipedia.org/w/index.php?title=Нищук_Євген_Миколайович&oldid=32535520

Цю сторінку востаннє відредаговано о 20:25, 4 червня 2021.

Текст доступний на умовах ліцензії Creative Commons Attribution-ShareAlike; також можуть діяти додаткові умови. Детальніше див. Умови використання.